

5. Коломінський Н.Л. Психологія менеджменту в освіті (соціально-психологічний аспект): Монографія. — К.: МАУП, 2000. — 286 с.

6. Хоронжий А.Г. Основи соціального управління: Навч. посіб. — Л.: Магнолія Плюс, 2006. — 220 с.

УДК 342.9

АСПЕКТИ ВДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ: РОЗВИТОК ТА ЗАВДАННЯ

Вдовиченко Т.В. – викладач, спеціаліст I категорії

Вінницький коледж економіки та підприємництва THEU

Анотація. У статті здійснено аналіз сучасного стану адміністративного права як галузі права; досліджено тенденції розвитку даної галузі, а також розглянуто основні перспективи вдосконалення галузі адміністративного права в умовах сьогодення.

Ключові слова: адміністративне право, тенденції розвитку, перспективи вдосконалення галузі адміністративного права та завдання.

Адміністративне право України є самостійною галуззю права, за допомогою якої держава регулює суспільні відносини в сфері реалізації державної виконавчої влади, яка організує, скеровує у визначений законодавством напрям суспільні процеси.

В свою чергу адміністративне право України є невід'ємною частиною правової системи України, основоположною для всіх галузей публічного права, яке шляхом розвитку та уточнення конституційних норм робить провідний внесок у забезпечення публічних прав, свобод і законних інтересів людини.

Мета статті полягає в аналізі сучасного стану адміністративного права, а також дослідженні основних перспектив розвитку зазначеної галузі.

Слід розглянути окремі аспекти адміністративного законодавства, адміністративних норм та відносин, які є невід'ємними складовими адміністративного права, для того щоб окреслити шляхи подальшого розвитку даної галузі права.

На сучасному етапі розвитку суспільства ключовим завданням нашої держави є реалізація норм адміністративного права. Адміністративно-правові норми мають досить вагомe значення як для всього суспільства в цілому, так і для кожної людини зокрема, оскільки в них представлена воля держави, виражена через нормативно-правові акти, що стосуються забезпечення наданих державою прав та законних інтересів фізичним і юридичним особам в сфері публічного управління.

Адміністративні відносини в Україні є досить динамічними, це супроводжується

суттєвими суспільними змінами, які продовжують відбуватися в нашій державі. Законодавці повсякчас намагаються привести норми адміністративного права до стандартів Європейського Союзу, переймаючи досвід європейських держав.

Зважаючи на економічну та політичну ситуацію, яка зараз існує в нашій державі, можна стверджувати, що чинне адміністративне законодавство, як невід'ємна складова адміністративного права, що регулює суспільні адміністративні відносини, потребує досить суттєвих та постійних змін.

Основні зміни й удосконалення, які необхідно втілити в реальність стосуються саме адміністративних правовідносин. На сьогоднішній день велику кількість зусиль спрямовано на те, щоб реалізувати реформу на місцевому рівні, зокрема, досить жваво йдуть дискусії щодо внесення змін до Конституції України з питань децентралізації публічної влади.

Галузь адміністративного права в умовах сьогодення потребує новітнього наповнення свого змісту та покликана насамперед забезпечувати охорону прав, свобод і законних інтересів громадян. Тобто, основною суттю розвитку галузі адміністративного права має стати право громадян на законний та ефективний захист основоположних прав і свобод фізичних та юридичних осіб з боку держави та її публічних органів, можливість бути забезпеченими всіма законними правами й обов'язками, які виникають між громадянами та державою у сфері публічного управління.

Тому, основними принципами галузі адміністративного права мають бути: пріоритет індивідуальних інтересів над колективними; розвиток громадянського суспільства; публічне регулювання соціального забезпечення життєдіяльності людини; публічне управління у сфері господарювання; розвиток антикорупційного законодавства тощо.

На сьогодні реформування вітчизняного адміністративного права – це не тільки далекосяжний намір чи бажання, а нагальна

життєва необхідність, яка органічно пов'язана з євроінтеграційним вибором України. Радикально змінити світоглядну ідеологію вітчизняного адміністративного права неможливо без докорінного перегляду попередніх радянських і нинішніх пострадянських науково-правових стереотипів шляхом створення нової національної доктрини.

Подальший розвиток традиційних інститутів адміністративного права відповідно до вимог сучасного стану розвитку суспільних відносин вимагає переосмислення насамперед ключових засад, покладених в основу правового регулювання відповідних відносин.

Ефективність та демократизм державної діяльності досягається завдяки розмежуванню влади на три гілки: *законодавчу, виконавчу і судову*. Всі вони виконують відповідні функції і відсутність будь-якої з них може спричинити порушення принципів демократії.

Справедливо зазначити, що предмет і система адміністративного права є постійно змінними. Однак, виконавча влада як в минулому, так і тепер займає значне місце, та в цілому найбільше копіює державу в цілому, здійснює ті самі функції, але на своєму рівні: «законодавчому» - займається правотворчістю, застосовує право, «судить» - здійснює юрисдикцію. Тому можна з впевненістю сказати, що за допомогою адміністративного права держава регулює суспільні відносини.

Особлива структура адміністративного права, яка включає в себе значну кількість підгалузей, актуальна в нашому правовому полі і сьогодні, вона відображає тенденції сучасного реформування правової, судової, цивільної систем, розвиток законодавства, появу нових відносин, які потребують правового регулювання. Ця структура включає в себе нові підгалузі, які відображають тенденції управлінського правового сьогодення. Так, в

якості нових підгалузей адміністративного права, які є невід'ємною складовою структури, можна назвати *управлінський процес*. Здійснення процесуальної діяльності та вирішення управлінських справ органами виконавчої влади є основою цієї підгалузі. Вона має свою мету, завдання, принципи, елементи, види, стадії.

Іншою підгалуззю адміністративного права є *адміністративний процес*, поняття якого змінюється на підставі розвитку адміністративної юстиції, яка представлена адміністративними судами.

Узагальнюючи здійснений аналіз проблем адміністративно-правового регулювання відносин державного управління можна сказати, що загальна реформування державного управління та перенесення акцентів у сфері адміністративного права на регулювання численних та різноманітних взаєностосунків між органами державного управління і приватними особами щодо забезпечення умов для ефективної реалізації та захисту належних громадянам прав, свобод і законних інтересів не повинна тлумачитись як відмова від тієї визначальної ролі, яку відіграє адміністративне право в регулюванні державного управління.

Таким чином, основою розвитку адміністративного права на сучасному етапі є юридичне врегулювання відносин у системі органів виконавчої влади, що дозволить підвищити ефективність виконавчо-розпорядчої діяльності. Подальше вдосконалення адміністративно-правового регулювання відносин державного управління сприятиме не тільки розвитку України як правової, демократичної і соціальної держави, а й покращенню іміджу держави і послідовній реалізації європейського континентального права.

Список використаних джерел:

1. Задихайло О.А. Актуальні проблеми науки адміністративного права / О.А. Задихайло // Зб. наук. праць Харк. Нац. Педагог. Ун-ту ім. Г.С. Скороводи «Право». – 2010.- № 1. С. 96-99.
2. Адміністративне право України: підручник / Ю.П. Битяк (кер. Авт. кол.), В.М. Гарашук, В.В. Богуцький [та ін.]; за заг. ред. Ю.П. Битяка, В.М. Гарашука, В.В. Зуй.– Х.:Право, 2010.– 624 с.
3. Галунько В.В. Адміністративне право України: у 2-х т.: підруч. / В.В. Галунько, В.І. Олефір, Ю.В. Гридасов, А.А. Іванишук, С.О. Короєд. – Херсон : ХМД, 2013. – Т.1: Загальне адміністративне право. Академічний курс. – 396 с.
4. Авер'янов В. Нагальні завдання формування української доктрини адміністративного права: євроінтеграційний аспект / В. Авер'янов, А. Пухтецька // Актуальні проблеми тлумачення і застосування юридичних норм : зб. ст. міжн. наук.- практ. конф., присвяченої пам'яті проф. П.О. Недбайла. – К., 2008. – С. 86–88.